

(67/227/EØF) om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgiften indeholder detaljerede regler om det fælles merværdiafgiftssystems struktur og om principperne for dets anvendelse. Efter direktivet skal merværdiafgiften opkræves i alle omsætningsled, inklusive detailledet. Den skal svares af enhver, som selvstændigt udøver virksomhed som producent, handlende eller leverandør af tjenesteydelser. Afgiften skal omfatte alle leverancer af varer (indbefattet fast ejendom) og så vidt muligt alle tjenesteydelser, som påvirker varepriserne i handelen mellem medlemsstaterne. Afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor varen eller tjenesteydelsen leveres, og afgiften beregnes på grundlag af vederlaget, ikke indbefattet merværdiafgiften. Ved indførsel af varer indtræder afgiftspligten ved indførselen. Medlemsstaterne kan imidlertid yde henstand med afgiftens betaling efter samme regler, som gælder for henstand med betaling af told og andre importafgifter. Medlemsstaterne fastsætter selv en normal afgiftssats, som skal finde anvendelse på såvel varer som ydelser. I overensstemmelse med afgiftens karakter af en indenlandsk forbrugsafgift er varer, der eksporteres, fritaget for afgift. Endvidere kan hver medlemsstat – i tiden indtil afgiftsgrænserne mellem medlemsstaterne ophæves – efter konsultation med Kommissionen og de andre medlemsstater fastsætte sådanne andre fritagelsesbestemmelser, som anses for nødvendige. Antallet af fritagelser skal dog begrænses mest muligt. I det omfang, varer og tjenesteydelser indkøbes til en afgiftspligtig virksomheds formål, er den afgiftspligtige berettiget til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage afgift, som faktureres ham for leverede varer og ydelser. Kan fuldt fradrag ikke foretages, fordi indkøbet vedrører både afgiftspligtig og afgiftsfri omsætning, fastsættes den fradragsberettigede andel på et foreløbigt grundlag, som medlemsstaterne selv fastsætter. Regulering skal herefter foretages, når omsætningstallene for anskaffelsesåret foreligger. For investeringsvarer udstrækkes reguleringen dog over et tidsrum af 5 år efter særlige regler. Afgiftspligtige skal føre et regnskab, der er tilstrækkeligt detaljeret til at beregne afgiftstilsvaret og til at muliggøre afgiftsmyndighedernes kontrol. Med hensyn til afregningen af afgiften foreskriver direktivet principielt afgiftsperioder på en måned, for hvilke virksomhederne samtidig skal afgive angivelse over afgiftspligtig omsæt-

ning og fradragsberettigede beløb og indbetale afgiftstilsvaret. Angivelse og indbetaling skal ske inden en måned efter afgiftsperiodens udløb. Den enkelte medlemsstat kan efter konsultation med Kommissionen og de andre medlemsstater fastsætte særordninger for sådanne små virksomheder, som vanskeligt vil kunne efterleve de almindeligt gældende regler.

Den danske merværdiafgift er i princippet i overensstemmelse med den konkurrenceneutrale afgiftsform, man med vedtagelsen af de ovennævnte direktiver har sigtet imod at nå frem til inden for Fællesmarkedet. På nogle punkter afviger den danske afgiftslov imidlertid fra direktivteksten. Ifølge 2. direktiv skal omsætning af fast ejendom (jord og bygninger) være omfattet af afgiftspligten. Dette er ikke tilfældet efter dansk lov. Det er imidlertid under opklaringsdrøftelser med Fællesmarkedet oplyst, at reglerne om beskatning af fast ejendom ikke er endeligt udformet. Den almindelige afgiftsperiode er efter dansk lov 3 måneder og angivelses- og betalingsfristen 1 måned 20 dage. På baggrund af opklaringsdrøftelserne i 1970 forventes det, at afgiftsperioder af anden længde af praktiske grunde kan opretholdes, selvom direktivet i princippet kræver månedlig afregning. Man er bekendt med, at Holland i praksis har en 3 måneders afgiftsperiode. Ifølge direktivet kan der anvendes tilsvarende henstandsregler for merværdiafgift af importvarer som for told og andre importafgifter. De regler, der i denne henseende gælder for told og importmoms efter den nye toldlov, er imidlertid ikke forenelige med et direktiv af 4. marts 1969 om henstand med betaling af told m. v. Under forhandlingerne i Bruxelles er det aftalt, at toldlovens kreditregler opretholdes i en overgangsperiode på to år. Efter den danske merværdiafgiftslov gives godtgørelse for merværdiafgift af bl. a. boligbyggeri, hvilket efter Kommissionens opfattelse i princippet strider mod direktivet. Som allerede omtalt foran er de nærmere regler for beskatningen af omsætningen af fast ejendom imidlertid endnu ikke endeligt fastsat i Fællesskabet.

Der er flere mindre afvigelser end de her nævnte, men næsten udelukkende på områder hvor man i hvert fald efter konsultation kan opretholde de gældende bestemmelser, eller hvor tilpasningen kan ske alene ved ændring af en administrativ praksis.

Rådets 3. direktiv af 9. december 1969 (69/463/EØF) om harmonisering af medlems-